

fald sådan, det meget nemt kommer til at fremstå – er at få Saddam Hussein fremstillet sådan i et formildende lys, som om han var en helgen på jorden. Alle ved, at han var en af de mest brutale, tyranniske diktatorer, som denne verden har kendt, at han undertrykte sit folk, torturerede sit folk, sendte folk i torturkamre, og der er fundet massegrave i Irak.

Det er da besynderligt, at der skal ofres så mange kræfter på at forsvare den mand.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved statsministeren jo godt, at vi andre fordømte Saddam Hussein lang tid, før statsministeren fik den idé. Så lad os lige holde det ude af debatten.

Hvis vi her i dag har et ærinde med at forsvare nogen, så er det sandheden; det er ganske enkelt. Det, vi forsvarer i dag, er sandheden.

Derfor hæfter jeg mig ved, at statsministeren ikke er i stand til at besvare mit spørgsmål, og mit spørgsmål er faktisk meget konkret: Havde statsministeren de oplysninger, som udenrigsministeren havde, som udenrigsministeren havde under folketingsdebatten, og som var i strid med de oplysninger, som statsministeren efter folketingsdebatten gav befolkningen via pressen om, at der var risiko for, at Saddam Hussein havde atomvåben?

Finder statsministeren, det er holdbart, at en statsminister ikke er i stand til at besvare et sådant spørgsmål? Finder statsministeren, det er holdbart, hvis en statsminister skal kunne feje en sådan sag ind under gulvtæppet, når han ikke er i stand til at besvare så elementært et spørgsmål, om han vidste, det var forkert, eller han ikke vidste, det var forkert?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har besvaret spørgsmålet, jeg har forklaret, på hvilket grundlag jeg udtalte mig, og jeg talte om, at der var en risiko.

Men lad mig gentage, at regeringens beslutning om at deltage i krigen mod Saddam Hussein ikke var baseret på hele spørgsmålet om atomvåben og våbenlagre og masseødelæggelsesvåben og andet, det var en eneste ting, nemlig Saddam Husseins manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er lidt pinligt, at når statsministeren er presset i denne her debat helt der bagud i stolen, hvor enhver kan se, at argumenterne ikke holder, så starter det der monotone angreb på de mennesker i Folketingssalen, som statsministeren ikke bryder sig om. Kan vi ikke bare få lidt mere stil, hr. statsminister?

Og så mit spørgsmål: Havde regeringen oplysninger fra USA og England – for statsministeren har jo redegjort for, at det var der, han fik sine oplysninger fra – som ikke var tilflydt Det Internationale Atomenergiagentur? Man må formode, at Det Internationale Atomenergiagentur er det sted, der har de mest solide, mest veldokumenterede, mest uafhængige oplysninger om, hvad der sker. De havde lige konkluderet, at der ikke var noget at komme efter ifølge Blix' bog »Disarming Iraq«.

Jeg vil igen spørge statsministeren: Hvorfor vælger statsministeren så omhyggeligt kun den ene halvdel af virkeligheden, mens alle dem, der er bedst dokumenterede, mest uafhængige og har lavet de konkrete undersøgelser på stedet, dem vælger statsministeren konsekvent fra? Hvorfor så enøjet?

Kl. 14.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke mere at tilføje. Jeg kan holde mig helt og holdent til, hvad jeg allerede har svaret.

Søren Søndergaard (EL):

Hvad er grunden til, at statsministeren den 18. juni 2003, altså lang, lang, lang tid efter, at denne her debat foregik, og lang tid efter, at statsministeren havde fået oplysningerne, ifølge Ekstra Bladet udtalte – og jeg vil godt med det samme sige, at jeg åbner op for den mulighed, at statsministeren kan være citeret forkert, for det sker jo – hvad angår det folkeretlige grundlag for den militære aktion, som jo ifølge den våbenhvile, der blev indgået i 1991, var, at Irak skulle stoppe sit atomvåbenprogram:

»Ingen som helst af disse betingelser opfyldte manden i løbet af disse mange år.«

Er statsministeren forkert citeret, eller vil statsministeren erkende, at i hvert fald det område, der hed atomprogrammerne, rent faktisk blev stoppet og ikke fortsatte?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bare konstatere, at FN's Sikkerhedsråd i november 2002 i den resolution, der har nr. 1441,